

шени презъ 1910 и 1928 г., като чиновникъ при Банката. Вижъ казаното за тѣхъ по-горе, на стр. 25 и 27. Третията бѣше по-рано, въ края на 1908 и началото на 1909 год., изпратенъ като делегатъ на Бѣлг. правителство, за да участвувамъ въ годишното събрание на Международния земеделски институтъ въ Римъ, създаденъ презъ 1906 г., по инициативата на сегашния италиански кралъ Викторъ Емануилъ. Тамъ прекарахъ тържествени дни и имахъ случай да се запозная съ видни учени и представители на държави отъ цѣлия свѣтъ. Рапорта ми по тая командировка е печатанъ въ Отчета на Русен. земедел. опит. станция за 1909 г., стр. 51 — 72 (Вижъ списъка, гл. I, № 4), гдето подробно е описана организацията и целитъ на тоя тѣй полезенъ международенъ институтъ, както и извършената работа презъ сжщото общо годишно събрание.

2. Обществена дейность.

Освенъ службата си като държавенъ чиновникъ, навсѣкжде, гдето съмъ билъ, интересувалъ съмъ се отъ културно-просвѣтния животъ и до колкото ми е било възможно, развивалъ съмъ и обществена дейность. Мога да кажа, че за менъ тя е почнала още отъ студенчеството въ Лайпцигъ, когато една година бѣхъ избранъ за председателъ на българската секция отъ Славянското академическо дружество, а на следната — за председателъ на сжщото дружество*).

Въ *Пловдивъ*, освенъ живото ми участие въ живота на Учителската дружба, по моя инициатива се основа презъ зимата на 1898 г. Природоизпитателно д-во, за председателъ на което бѣхъ избранъ азъ. Държаха се презъ сезона нѣколко сказки и реферати, главно отъ менъ, но следъ напушането ми то загасва.

При залесяването на *Пловдивскитѣ* тепета, което започна презъ пролѣтъта на 1898 г., по инициативата на тогавашния кметъ — стариятъ народенъ труженикъ Хр. Г. Дановъ, азъ бѣхъ избранъ за секретаръ на гражданския комитетъ, който се грижеше за тая работа. Благодарение на тоя починъ, продълженъ и отпосле, *Пловдивскитѣ* хълмове, които преди това бѣха голи

*) Вижъ по това въ киигата на В. Иордановъ — Лайпцигъ и българитѣ.